

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322203812
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8322203812.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Jančíkovej a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta, v spore žalobcu: DPS financial consulting, s. r. o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930, zastúpený advoconsulting s. r. o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 47 253 428 proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX E., zastúpená: JUDr. František Svatuška, advokát, so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, IČO: 42090911, o žalobe žalovanej na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6Csp/20/2020, o odvolaní strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 12Csp/132/2022-89 zo dňa 27.4.2023 v spojení s opravným uznesením č.k. 12Csp/132/2022-95 zo dňa 24.5.2023, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok v časti, ktorou súd prvej inštancie žalobu zamietol.
- Zrušuje rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len ako „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 12Csp/132/2022 - 89 zo dňa 27.4.2023 v I. výroku žalobu zamietol a v II. výroku žalovanému vo vzťahu k žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Opravným uznesením č. k. 12Csp/132/2022-95 zo dňa 24.5.2023 súd prvej inštancie opravil II. výrok rozsudku tak, že žalobcovi vo vzťahu k žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

2. Žalovaná žalobou doručenu dňa 9.12.2022 sa domáhala povolenia obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Humenné sp. zn. 6Csp/20/2020, v ktorej Okresný súd Humenné vydal platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.5.2020, a ktorým ju zaviazal uhradiť sumu 25.346,89,- eur s prísl. žalobcovi F. C. C., G.. Pôvodný žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu uviedol, že uzavrel s dlžníkom H. B. a žalovanou Zmluvu o medziúvere a stavebnom úvere č. 0087743105 dňa 16.9.2013 a poskytol žalovanej úver vo výške 18.000,- eur. Žalovaná ďalej v žalobe uviedla, že odpor proti platobnému rozkazu nepodala, keďže žiadne informácie o poskytnutom úvere jej manželovi nemala a nevedela ako sa brániť. Následne žalovaná zistila, že úver jej manžel skutočne čerpal a zároveň, že tento bol, resp. pohľadávka z neho bola zabezpečená Zmluvou o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok vo výlučnom vlastníctve I. C. na základe Zmluvy zo dňa 16.09.2013.

Žalovaná tiež uviedla, že až po oznámení začatia výkonu záložného práva záložnej veriteľke I. C., jej táto oznámila, že podala voči dražbe námietky a namietala premlčanie výkonu záložného práva, kde jej následne žalobca, na ktorého bola medziasom postúpená pohľadávka pôvodného veriteľa Prvá stavebná sporiteľňa a. s., oznámil listom zo dňa 10.10.2022, že právo premlčané nie je. O skutočnosti, že I. C. podpísala záložnú Zmluvu, žalovaná vedomosť nemala, a nevyplývalo to ani zo zmluvy o úvere,

ani iných pripojených listín. Následne žalovanú I. C. vyzvala, aby jej predložila platobný rozkaz a prílohy k nemu pripojené a potom čo fotokópie zabezpečila a predložila I. C., zistila a upozornila ju, že z návrhu na vydanie platobného rozkazu a jeho príloh vyplýva, že žalobca neuviedol v návrhu ňou vykonávané splátky na dlh jej manžela, na základe Dohody o splátkovom kalendári zo dňa 13.01.2020, o ktorej nemala žiadnu vedomosť, a ani o takto vykonávaných splátkach.

Rovnako jej následne aj jej svokor H. B. starší oznámil, že keby vedel o konaní, ktoré voči nej kvôli jej manželovi bolo vedené, žiadal by, aby žalovaná navrhovala predložiť listiny alebo vypočítať pracovníčku žalobcu PSS a. s. Humenné, keďže on osobne do pobočky PSS a. s. v hotovosti uhradil cca 7.000,- eur za svojho syna - dlžníka H. B. ml.. Žalovaná dodala, že žalobu na obnovu konania podáva v zákonnej subjektívnej lehote 3 mesiacov od kedy sa v mesiaci 10/2022 dozvedela o existencii splátok vykonávaných I. C. na základe Dohody o splátkach ako aj H. B. starším a v zákonnej 3 ročnej lehote od právoplatnosti rozhodnutia dňa 16.5.2020 veci OS Humenné sp. zn. 6Csp/20/2020, z dôvodu, že má za to, že sú tu dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní bez svojej viny nemohla použiť a zároveň môžu privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k žalobe poukazyval na Uznesenie NS SR zo dňa 18.08.2010, sp. zn. 4MCdo 8/2010, ktorý sa vyjadroval k predpokladom na vydanie platobného rozkazu a tiež na Uznesenie NS SR zo dňa 11.8.2011 sp. zn. 3 Cdo 98/2011, ktorý sa vyjadroval k otázke prípustnosti povolenia obnovy konania. Ďalej žalobca poukázal na Uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/209/2016 zo dňa 12.12.2017, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/155/2014 z 26.01.2016, ktoré riešili zásadu nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, t. j. zásadu res iudicata.

Žalobca tiež rozporoval tvrdenia žalovanej, pretože zo Zmluvy o úvere je zrejmé, že ju podpísala samotná žalovaná ako účastník tohto záväzkového vzťahu, pričom pravosť jej podpisu je úradne osvedčená. Tiež žalobca poukázal na výpis z účtu medziúveru za obdobie do 31.01.2020, kde medzi započítanými úhradami (okrem úhrady 1.600,- eur zo dňa 05.12.2017), bola aj úhrada záložky vo výške 400,- eur, pripísaná na účet veriteľa dňa 23.01.2020, o ktorej uskutočnení prostredníctvom poštového poukazu zo dňa 21.01.2020 predložila dôkaz aj žalovaná, preto v čase doručenia vydaného platobného rozkazu s prílohami, žalovaná mala vedomosť o tom, že takéto úhrady na pohľadávku sú uskutočňované, prípadne mala objektívnu možnosť dozvedieť sa o takýchto skutočnostiach a prípadne namietat ich rozpor so skutkovým stavom.

Podľa žalobcu skutočnosti, ktoré žalovaná uvádza v žalobe o obnovu konania (úhrady záložky na pohľadávku) nie sú skutočnosťami, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní o zaplatenie, pričom zároveň platí, že žalovaná neuviedla žiadne také dôkazy, ktoré navrhla vykonať v pôvodnom konaní, ktoré však objektívne nebolo možné vykonať už v pôvodnom konaní o zaplatenie, keďže v prípade odporom namietanej výšky pohľadávky uplatnenej v konaní o zaplatenie, by zo strany pôvodného žalobcu došlo k oboznámeniu s úhradami uskutočnenými na pohľadávku po podaní návrhu. Žalobca preto vyjadril názor, že žaloba žalovanej je podaná oneskorene, keďže je podaná po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty odkedy sa žalovaná o ňou uvádzaných dôvodoch obnovy konania dozvedela, resp. mohla dozvedieť, nakoľko platobný rozkaz s prílohami musel byť žalovanej doručený v období mesiaca apríl 2020, avšak žaloba o povolenie obnovy konania bola podaná dňa 08.12.2022.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobu žalovanej o povolenie obnovy konania vo veci sp. zn.6CSp/20/2020 je potrebné zamietnuť. Po citácii ust. § 400, § 403 ods.1 a ods.2, § 406 CSP, § 407 CSP, § 408 a § 414 CSP súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaná žalobu odôvodňovala tým, že v pôvodnom konaní pod sp. zn. 6Csp/20/2020 nemohla bez svojej viny použiť dôkazy, ktoré by v prípade povolenia obnovy konania znamenali pre žalovanú priaznivejšie rozhodnutie vo veci sp. zn. 6Csp/20/2020, pričom ako dôvod uviedla skutočnosť, že v 10. mesiaci roku 2022 sa dozvedela o existencii splátok, ktoré boli vykonávané I. C. teda záložkyňou, o čom ako dôkazy predložila súdu kópie poštových poukážok. V tejto súvislosti súd prvej inštancie zdôraznil, že ak sa žalovaná skutočne dozvedela o zaplatení určitých splátok I. C. v mesiaci októbri 2022, žalovaná nepreukázala presný dátum, kedy sa mala dozvedieť o tom, že I. C. mala vykonať splátky pôvodnému žalobcovi, a z toho dôvodu nemožno ani jednoznačne konštatovať, že žalovaná podala žalobu na obnovu konania v subjektívnej 3 mesačnej lehote, pretože žaloba bola podaná na súde dňa 9.12.2022.

5. Ďalej súd prvej inštancie zdôvodnil, že aj keby žalovaná preukázala, že o zaplatení splátok I. C. sa dozvedela do 9.10.2022, bolo by potrebné žalobu zamietnuť. Žalovaná v žalobe o povolenie obnovy konania poukázala iba na splátky, ktoré mala vykonať záložkyňa I. C., pričom podľa názoru súdu prvej inštancie, žalovaná v žalobe neuviedla také konkrétne skutočnosti, ktoré by pre žalovanú mali prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci sp. zn. 6Csp/20/2020. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že vo veci sp. zn. 6Csp/20/2020 bol dňa 25.2.2022 OS Humenné doručený návrh žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, G.. Bratislava proti žalovanej A. B. na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 25.346,89 eur s príslušenstvom z dôvodu nevrátenia úveru podľa Zmluvy o úvere č. 0087743 1 05 zo dňa 16.9.2013. OS Humenné vydal dňa 2.4.2020 platobný rozkaz pod č. k. 6Csp/20/2020-48, v ktorom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu a trovy konania. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.5.2020. Po oboznámení sa s dokladmi o ďalších zaplatených splátkach mal súd prvej inštancie za zrejmé, že okrem dvoch splátok zo dňa 25.2.2020 a dňa 25.3.2020, ide o splátky, ktoré boli vykonané po vydaní platobného rozkazu vo veci sp. zn. 6Csp/20/2020. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Obo/57/2009 podľa ktorého „dôvodom obnovy konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu“, a preto ak žalovaná poukázala na splátky záložkyne, tieto boli vykonané po vydaní platobného rozkazu, teda po rozhodnutí súdu vo veci sp. zn. 6Csp/20/2020, preto nemôžu byť dôvodom na povolenie obnovy konania. K dvom splátkam vykonaných do vydania platobného rozkazu, a to dňa 25.2.2020 a dňa 25.3.2020 po 400,-eur, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca preukázal, že tieto platby má riadne zaevidované v účtovnej evidencii, čo doložil aj výpisom z účtu žalobcu a tieto splátky nie sú ani predmetom vymáhania, pretože žalobca nakoniec nepodal ani návrh na vykonanie exekúcie v rámci ktorej by boli zahrnuté aj tieto 2 splátky a tieto 2 splátky nebudú ani žalobcom vymáhané.

6. Súd prvej inštancie preto ustálil, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania vo veci sp.zn. 6Csp/20/2020, preto žalobu zamietol.

7. Súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie výsluchom svedka H. B. st. ako aj I. C. s poukázaním na ust. § 408 CSP, pretože žalovaná tieto dôkazy neoznačila v žalobe o povolenie obnovy konania, ale až počas konania v podaní zo dňa 26.3.2023.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 1 CSP, pričom skonštatoval, že v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalovanej a to jej finančná a majetková situácia, ktorá vyplýva z toho, že žalovanej bol Rozhodnutím Centra právnej pomoci Humenné sp. zn. KaHE/22656/2022 zo dňa 7.12.2022 poskytnutá bezplatná právna pomoc na podanie návrhu na povolenie obnovy konania. Podľa názoru súdu prvej inštancie priznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi by znamenalo negatívny dopad do majetkovej sféry žalovanej a naopak nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi nebude mať negatívny dopad do majetkovej sféry žalobcu.

9. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalovaná, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP. Podľa žalovanej súd prvej inštancie skutočne dospel po vykonanom dokazovaní k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže nie je zrejmé, na základe akého listinného dôkazu dospel k záveru, že splátky, ktoré namietala ako nové dôkazy, nie sú predmetom vymáhania, ani to, čo viedlo k záveru, že žalobca nepodal návrh na vykonanie exekúcie, v rámci ktorej by boli splátky vymáhané a že tieto ani nebudú žalobcom vymáhané. Naopak, podľa žalovanej, zo spisu je zrejmé, že žalobca vykonáva záložné právo dobrovoľnou dražbou predajom nehnuteľností, čo bol dôvod prečo žalovaná podala žalobu, návrh na neodkladné opatrenie a zároveň došlo k iniciovaniu aj ďalších konaní medzi účastníkmi o určenie, že žalobca nie je veriteľom zo zmluvy a aj konanie o určenie, že na nehnuteľnosti neviazne záložné právo. Žalovaná poukázala, že žalobca vykonáva výkon záložného práva, a to bez toho, aby bola dlžníčka a aj záložná dlžníčka upovedomená, pre akú výšku pohľadávky je dražba vedená. Žalovaná je toho názoru, že splátky zaplatené do podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, ako aj ďalšie zaplatené záložnou dlžníčkou, už sú žalobcom a aj budú v dobrovoľnej dražbe znova vymáhané. Pokiaľ by žalobca skutočne nemal záujem vymáhať svoj nárok, rešpektoval by plnenia poskytované záložnou dlžníčkou a nezačal by výkon záložného práva, a to napriek riadnemu splácaniu pohľadávky na základe dohody o splátkach.

Nesprávne právne posúdenie žalovaná vidí v nesprávnom názore súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobca údajne nebude tieto splátky zaplatené do vydania platobného rozkazu vymáhať, čo ho viedlo k záveru, že nie je daný dôvod na povolenie obnovy konania. Žalovaná zotrváva na tom, že po zaplatení

splátok po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca v tejto časti nezobral žalobu späť a ani žalovanú o plnení dlhu inou osobou neinformoval, pričom pôvodnému veriteľovi nič nebránilo v rozsahu zaplatených splátok do vydania platobného rozkazu zobrat' návrh späť.

Žalovaná namieta aj skutočnosť, že súd prvej inštancie odmietol návrh na vykonanie dôkazu, a to vypočutím svedka B., a tiež to, prečo má za to, že jeho výpoveď nie je pre konanie dôležitá, preto podľa žalovanej je potrebné doplniť dokazovanie jeho výsluchom. Podľa žalovanej je potrebné prihliadnuť, že výkonom záložného práva je ohrozené bývanie záložnej dlžníčky, ktorá ani nemá možnosť v danom štádiu brániť svoje práva. Rozhodnutie súdu prvej inštancie žalovaná považuje za nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené, preto navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie

10. V zákonom ustanovenej lehote, a to proti II. výroku rozsudku, podal odvolanie tiež žalovaný, nakoľko je presvedčený, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodnutie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobca teda podáva odvolanie proti výroku, ktorým mu nepriznal náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanej, a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP.

11. Podľa žalobcu rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania súd prvej inštancie oprel výlučne o rozhodnutie Centra právnej pomoci o poskytnutí bezplatnej právnej pomoci a následného konštatovania o dopade prípadného rozhodnutia o priznaní náhrady trov konania na majetkovú sféru jednotlivých strán sporu. Podľa žalobcu odôvodnenie aplikácie ustanovenia § 257 CSP nie je dostatočné a ani argumentácia súdu prvej inštancie nie je presvedčivá. Hoci výnimočné okolnosti podľa uvedeného zákonného ustanovenia nie sú v zákone špecifikované, súdna prax, ale aj odborná verejnosť, k dôvodom hodným osobitného zreteľa uvádza, že tieto možno zhrnúť ako neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitost' prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strany sporu alebo nízky príjem. Žalobca tiež poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ako aj Ústavného súdu SR, napr. sp. zn. 2MCdo/17/2009 a sp. zn. I.ÚS/153/2018, pričom opakovane zdôraznil porušenie práva na spravodlivý proces, keďže z napadnutého rozhodnutia vôbec nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie posudzoval majetkové a zárobné pomery žalovanej, keďže konštatuje len skutočnosť, že žalovanej bola poskytnutá bezplatná právna pomoc.

Zároveň za zásadné žalobca považuje aj to, že nebol zohľadnený ani samotný postoj v konaní sporovej strany. V tomto smere žalobca poukázal, že žalovaná už pri podaní žaloby neuviedla všetky dôkazné prostriedky, čím zanedbala svoje procesné povinnosti a už aj zo skutočností uvedených v žalobe bolo zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná. Taktiež poukázal aj na správanie žalovanej v priebehu tohto konania, kedy tesne pred pojednávaním doručila súdu listinné dôkazy a návrhy na dokazovanie, pre ktoré bolo potrebné pojednávanie odročiť, a to napriek tomu, že sa neskôr ukázalo, že listinné dôkazy a uvedené návrhy mohli byť súdu i protistrane doručené skôr a nemuselo dôjsť k odročeniu pojednávania. Z uvedeného je badateľný ľahkovážny postoj zo strany žalovanej ku konaniu, v ktorom žalobca bránil svoje právo a musel vynaložiť na toto bránenie aj nevyhnutné náklady v podobe nákladov na právne zastúpenie. Žalobca preto odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v tejto napadnutej časti zmenil s priznaním mu náhrady trov konania, ako aj trov odvolacieho konania.

12. Ďalšie vyjadrenia strany sporu v odvolacom konaní nepodali.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací po zistení, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolania podané stranami sporu a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozsudku (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a odvolanie žalobcu je dôvodné.

K odvolaniu žalovanej

14. Žalovaná odvolanie odôvodňovala odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP, teda súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Čo sa týka námietky žalovanej, že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy a že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd uvádza, že nielen súdnou praxou, ale aj teóriou práva je ustálené, že dokazovanie v súdnom spore prebieha vo viacerých fázach - od navrhnutia dôkazu, cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán sporu, len súd rozhodne, ktorý z označených a navrhnutých dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán sporu na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. Ak však súd odmietne vykonať určitý účastníkom navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonával ďalšie navrhnuté dôkazy. (pozri náleží Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 350/08 zo dňa 30.9.2010)

16. Čo sa týka hodnotenia dôkazov Civilný sporový poriadok upravuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov v § 191 ods. 1, v zmysle ktorej dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Voľné hodnotenie dôkazov súdom neznamená ľubovôľu hodnotenia, ale dôkazy hodnotí z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Zistený skutkový stav vychádza z procesnej aktivity strán sporu, ktoré počas súdneho konania pred súdom prvej inštancie na preukázanie svojich tvrdení navrhli dôkazy a tieto súd prvej inštancie vykonával.

17. Čo sa týka odvolacej námietky o nesprávnom právnom posúdení, odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

18. Predmetom tohto konania bola žaloba žalovanej na obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 6Csp/20/2020. V uvedenom konaní právny predchodca žalobcu podal dňa 24.2.2020 návrh na vydanie platobného rozkazu proti žalovanej o zaplatenie 25.346,89 eur z dôvodu, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti dlžníčky podľa Zmluvy o úvere zo dňa 16.9.2013. Okresný súd Humenné vydal platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.5.2020.

19. Podľa ust. § 397 písm. a) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa ust. § 403 ods. 1 a 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

20. Podľa ust. § 406 CSP v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

21. Podľa ust. § 407 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, možno rozšíriť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

Podľa ust. § 408 CSP dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

Podľa ust. § 409 CSP na konanie o žalobe na obnovu konania sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa ust. § 411 ods. 1 CSP rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

22. Nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť, sú jednou zo záruk právnej istoty. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže doceliť v riadnom dvojinštančnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, ktorými možno dosiahnuť nápravu právoplatných rozhodnutí, ak existuje niektorý z ustanovených dôvodov. Takýmito mimoriadnymi opravnými prostriedkami sú obnova konania a dovolanie.

23. Žalobou na obnovu konania možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu. Narušenie princípov právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Pri mimoriadnych opravných prostriedkoch, rozoznávame subjektívne a objektívne podmienky prípustnosti toho - ktorého opravného prostriedku. Subjektívnu podmienku prípustnosti opravného prostriedku predstavuje subjekt legitimovaný na uplatnenie konkrétneho opravného prostriedku. Objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje.

24. Žalovaná v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie nesprávne zistil, že splátky zaplatené do vydania platobného rozkazu nebudú žalobcom vymáhané, je toho názoru, že splátky zaplatené do vydania platobného rozkazu ako aj ďalšie už sú a aj budú žalobcom v dobrovoľnej dražbe vymáhané. Žalovaná práve tým, že sa dozvedela o úhradách dlhu tretími osobami, žiadala povoliť obnovu konania, pretože skutočnosť o úhrade dlhu tretími osobami v čase, kedy mohla podať proti vydanému platobnému rozkazu odpor, jej nebola známa.

25. Odvolací súd však poukazuje, že súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že skutočne dochádzalo k postupnému plateniu dlhu osobou odlišnou od žalovanej, a to I. C., ktorá s veriteľom žalovanej uzatvorila Zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva vznikutej z úveru podľa zmluvy o úvere zo dňa zo dňa 16.9.2013. Odvolací súd poznamenáva, že uvedená zmluva o zriadení záložného práva bola ako príloha priložená k návrhu na vydanie platobného rozkazu v konaní sp. zn. 6Csp/20/2020, preto nie je pravdivé tvrdenie žalovanej v žalobe o obnovu konania, kde uviedla, že „nemala vedomosť o tom, že I. C. podpísala záložnú zmluvu, keďže to nevyplývalo ani zo zmluvy o úvere v konaní 6Csp/20/2020 ani z iných priložených listín“.

26. Súd prvej inštancie však zistil, že I. C. uhrádzala tento dlh splátkami v období rokov 2020, 2021 a 2022. Preto súd prvej inštancie správne najprv skonštatoval s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Obo/57/2009, že platby vykonané I. C. vykonané po vydaní platobného rozkazu vo veci sp. zn. 6Csp/20/2020 nemôžu byť dôvodom na povolenie obnovy konania, keďže ide o skutočnosť, ktorá nastala po vyhlásení rozhodnutia súdu, pričom len platby zo dňa 25.2.2020 a 25.3.2020 boli vykonané v období od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu do nadobudnutia jeho právoplatnosti. Súd prvej inštancie však dodal, že uvedené nemôže spôsobiť priaznivejšie rozhodnutie pre žalovanú, keďže žalobca má riadne uvedené platby zaevidované a nie sú ani predmetom vymáhania.

27. Odvolací súd dáva súdu prvej inštancie za pravdu, že len samotná skutočnosť – úhrada dlhu v časti dvoch platieb (800,- eur) dňa 25.2.2020 a 25.3.2020, nie je takou skutočnosťou, ktorá by zakladala prípustnosť povolenia obnovy konania. Uvádzané nové skutočnosti, a dôkazy odôvodňujúce žalobu na obnovu konania musia byť skutočne rozhodujúce a zásadného charakteru, čo rešpektuje požiadavku účelnosti a hospodárnosti konania. Obnova konania má v systéme opravných prostriedkov občianskeho

sporového konania osobitné postavenie, pretože ním možno napadnúť rozhodnutie, ktoré už nadobudlo právoplatnosť. Civilný sporový poriadok vychádza z tejto mimoriadnej povahy a v nadväznosti na to aj upravuje podmienky, za ktorých je obnova konania prípustná. Princíp právnej istoty tu môže ustúpiť iba výnimočne, a to za účelom zaistenia opravy základných väd alebo justičných omylov a napravenia „väd najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“, ale nie z dôvodu právnej čistoty. Pri uplatnení tézy, vyplývajúcej z rozhodnutí ESLP, podľa ktorej rozhodnutia súdov predstavujúce res iudicata „majú zostať nedotknuté“, je potrebné na prípady možnosti prelomenia záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí hľadieť ako na výnimky z tejto zásady. Právnu úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade vykladať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad.

28. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že žalovaná sa sporí len čo výšky dlhu a to z dôvodu, že žalobca začal výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou. K uvedenému odvolací súd uvádza, že skutočne nebolo preukázané, že by sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplata sumy priznanej platobným rozkazom v exekučnom konaní, preto žalovaná nepreukázala, že žalobca sa voči nej domáha takého finančného plnenia, na ktoré by nárok nemal. Ak by aj žalobca začal súdny výkon rozhodnutia na podklade platobného rozkazu, žalovaná by sa voči výške nároku mohla brániť v tomto exekučnom konaní. Ďalej čo sa týka výkonu záložného práva žalobcom, žalovaná sa tiež domnieva, že žalobca sa domáha výkonu záložného práva pre pohľadávku podľa platobného rozkazu a že žalobca sa domáha zaplata sumy, na ktorú nemá nárok. K uvedenému odvolací súd poukazuje, že uvedené nemôže mať vplyv na posúdenie dôvodnosti obnovy konania, keďže nesprávna výška vymáhanej pohľadávky v procese výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou môže mať relevanciu pre záver o neplatnosti tejto dražby (pozri Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/149/2020), čo nie je predmetom tohto konania. K uvedenému odvolací súd dopĺňa, že čo sa týka dobrovoľnej dražby vykonávanej žalobcom, žalovaná nepredložila žiadny dôkaz k jej tvrdeniu, že zo strany žalobcu dochádza k vymáhaniu pohľadávky vo výške priznanej platobným rozkazom vydaným v konaní sp. zn. 6Csp/20/2020 bez zohľadnenia platieb vykonaných I. C..

29. K námietke žalovanej čo do nevypočutia svedka B., odvolací súd poukazuje, že v žalobe na obnovu konania žalovaná uvádzala, že tento svedok mal jej oznámiť, že do pobočky predchádzajúceho veriteľa (F. G. Humenné) v hotovosti uhradil 7.000,- eur za svojho syna dlžníka H. B. ml. a keby tento svedok vedel o súdnom konaní sp. zn. 6Csp/20/2020, žiadal by od žalovanej, aby navrhovala predložiť listiny alebo vypočutie pracovníčky pobočky. K uvedenému odvolací súd poukazuje, že žalovaná teda v žalobe jednak neuviedla, kedy sa o uvedenej skutočnosti dozvedela, teda či bola dodržaná subjektívna lehota 3 mesiacov, od kedy sa o danej skutočnosti žalovaná dozvedela (§ 403 ods. 1 CSP) a jednak k uvedenému tvrdeniu nenavrhol vykonať žiadny dôkaz. Pritom podľa ust. § 406 CSP žalovaná bola povinná v žalobe na obnovu konania uviesť okrem iného aj skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, a dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať. Naproti tomu žalobca v konaní predložil výpis obrátov pre úver, z ktorého platba v hotovosti vo výške 7.000,- eur nevyplýva. Taktiež v uvedenom je potrebné dať za pravdu žalobcovi, že je málo pravdepodobné, aby osoba uhrádzajúca takú čiastku v hotovosti si od preberajúcej osoby nevyžiadala žiadne potvrdenie. Ak súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí návrhu na vypočutie tohto svedka, aj podľa odvolacieho súdu postupoval správne, keďže nielenže nebol dôkaz označený v žalobe včas, ale aj otázka zaplata 7.000,- eur v prospech úverového účtu by vzhľadom na výpis obrátov ostala aj naďalej spornou a nepreukázanou.

30. Predovšetkým je potrebné si uvedomiť, že výsledkom súdneho konania je autoritatívne rozhodnutie, podľa ktorého je v sporovom konaní vždy jedna strana sporu úspešná a druhá strana neúspešná. Súčasťou práva na spravodlivý proces tak nemôže byť právo na to, aby bola procesná strana (žalobca, i žalovaný) pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil práve s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Právo na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom strany sporu, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporových strán, vrátane ich dôvodov a námietok (porov. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010).

31. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalovanej v odvolaní nie sú dôvodné a skutočnosti uvedené v jej odvolaní neboli spôsobilé spochybníť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie, preto bol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdený.

K odvolaniu žalobcu

32. Predmetom odvolacieho prieskumu je aj výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania aplikujúc ust. § 257 CSP.

33. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

34. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (zásada zodpovednosti za výsledok sporu), ktorá je premietnutá v ust. § 255 CSP a uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť úspešnej strane trovy konania, ktoré jej vznikli. Úspech v konaní treba chápať teda v závislosti od výsledku súdneho sporu, pričom pod úspechom treba rozumieť úspech v zmysle procesného výsledku.

35. Ustanovenie § 257 CSP, v zmysle ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a tiež od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 CSP). Zákon v ustanovení § 257 stanovuje dve základné podmienky, z ktorých by mal súd vychádzať, ak chce uvedené moderačné právo využiť. Musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a musí ísť o výnimočné okolnosti. Výklad týchto podmienok ponecháva zákon na súdnej praxi. Je preto vecou vždy konkrétneho prípadu, či dôjde k takým okolnostiam, ktoré budú podkladom na rozhodnutie súdu o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania. Súdna prax zdôraznila aj to, že pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 257 CSP treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých strán sporu, a treba vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany sporu. Významnými z hľadiska aplikácie § 257 CSP sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj strán sporu v priebehu konania a pod. Jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane, a aby neodporovalo dobrým mravom.

36. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o aplikácii § 257 CSP založil len na tej skutočnosti, že žalovanej bola Centrom právnej pomoci priznaná bezplatná právna pomoc bez zohľadnenia jej postoja v konaní.

37. Odvolací súd k uvedenému uvádza, že závery súdu prvej inštancie o aplikácii ust. § 257 CSP sú predčasné, pričom vychádzajú z nesprávne zisteného skutkového stavu. Súd prvej inštancie hoci poukázal na rozhodnutie Centra právnej pomoci sp. zn. KaHE/22656/2022 zo dňa 7.12.2022, avšak zrejmé sa dostatočne nevenoval jeho obsahu. Podľa uvedeného rozhodnutia bola žalovanej poskytnutá predbežná právna pomoc z dôvodu, že žiadateľovi – žalovanej hrozilo zmeškanie lehoty. Ďalej sa v uvedenom rozhodnutí uvádza, že žiadosť ku dňu vydania rozhodnutia nebola doložená všetkými potrebnými dokladmi pre posúdenie riadneho nároku na poskytnutie právnej pomoci. Súd prvej inštancie sa tak s osobnými a majetkovými pomermi na strane žalovanej, ako aj na strane žalobcu riadne nevysporiadal, preto jeho rozhodnutie o trovách konania pôsobí nepresvedčivo.

38. Vzniknutú procesnú situáciu možno preto uzavrieť konštatovaním, že súd prvej inštancie odňal stranám sporu možnosť konať pred súdom a to vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

39. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok vo výroku II. o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko nezrozumiteľné, resp. nedostatočne zdôvodnené rozhodnutie je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené oprávnenému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

40. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania a posúdiť dôvody hodné zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepriznanie celkom alebo sčasti náhrady trov konania. Prihliadne pritom na majetkové, sociálne a osobné pomery žalovanej, ktoré si bude musieť vykonaním dokazovania zistiť, ponechá žalobcovi priestor, aby sa mohol k aplikácii ust. § 257 CSP vyjadriť a zohľadní aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery žalobcu. Súd prvej inštancie nové rozhodnutie odôvodní tak, aby spĺňalo náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP.

41. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP)

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 422 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody - § 421 a § 422 CSP) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 125 ods. 1 a 2 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 160 ods. 2 CSP dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.